REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
STALNA SLUŽBA U IMOTSKOM
Ante Starčevića 23
21260 Imotski

P-821/2025-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Makarskoj – Stalna služba u Imotskom po sucu Mati Kukavici u pravnoj stvari tužitelja Marijana Gudelja (OIB:95845587971) iz Gornjeg Podbablja, Dr. Ante Starčevića 60, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Knezović, odvjetnica iz Makarske protiv I-tuženika Hrvatina Gudelja (OIB: 83632267897) iz Gornjeg Podbablje, Dr. Ante Starčevića 60 i II-tuženice Danijele Gudelj (OIB: 51925067240) iz Podbablja Gornjeg, Ivana Pavla II 2. oboje zastupani po punomoćnik Marku Ljubičiću, odvjetniku iz Splita, radi poništenja i utvrđenja ništetnosti, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 02. listopada 2026., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Borisa Rebića, odvjetnika te tuženika osobno uz punomoćnika, 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja Marijana Gudelja koji glasi:

I. Poništava se Ugovor o darovanju nekretnina koji je u potpisu ugovornih strana ovjeren od strane javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod OV-4130/2024 dana 5. listopada 2024, sklopljen između Tužitelja kao darovatelja i 1. Tuženika kao daroprimatelja.

II. Utvrđuje se da je ništetan Ugovor o darovanju od dana 3. travnja 2025. godine, ovjeren pod brojem OV.1242/2025, sklopljen između 1.Tuženika kao darovatelja i 2. Tužene kao daroprimatelja.

III. Nalaže se zemljišnoknjižnom odjelu Imotski, Općinskog suda u Makarskoj, brisanje zemljišno knjižnog stanja nastalog na osnovi Ugovora o darovanju nekretnina koji je u potpisu ugovornih strana ovjeren od strane javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod OV-4130/2024 dana 5. listopada 2024, na način da se sa zk.č.br. 4399/22 k.o. Podbablje briše pravo vlasništva upisano za korist tuženika HRVATIN GUDELJ, iz Gornjeg Podbablja, OIB: 83632267897, DR. ANTE STARČEVIĆA 60, pod Z-1555/2025 i pod Z-2191/2025 sa GUDELJ DANIJELE, OIB: 51925067240, IVANA PAVLA DRUGOG 2, PODBABLJE GORNJE, PODBABLJE, te se nalaže uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja na način da se upiše pravo vlasništva nekretnine zk.č.br. 4399/22 k.o. Podbablje za korist tužitelja MARIJAN-a GUDELJ-a, iz Gornjeg Podbablja, OIB: 95845587971, DR. ANTE STARČEVIĆA 60.

IV. Tuženici su dužni nadoknaditi Tužitelju prouzročeni parnični trošak.", te se u cijelosti odbija i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev tužitelja Marijana Gudelja koji glasi:

"I. Utvrđuje se da je ništetan Ugovor o darovanju nekretnina koji je u potpisu ugovornih strana ovjeren od strane javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod OV-4130/2024 dana 5. listopada 2024, sklopljen između Tužitelja kao darovatelja i 1. Tuženika kao daroprimatelja.

II. Utvrđuje se da je ništetan Ugovor o darovanju od dana 3. travnja 2025. godine, ovjeren pod brojem OV.1242/2025, sklopljen između 1.Tuženika kao darovatelja i 2. Tužene kao daroprimatelja.

III. Nalaže se zemljišnoknjižnom odjelu Imotski, Općinskog suda u Makarskoj, brisanje zemljišno knjižnog stanja nastalog na osnovi Ugovora o darovanju nekretnina koji je u potpisu ugovornih strana ovjeren od strane javnog bilježnika Mate Juroša iz Imotskog pod OV-4130/2024 dana 5. listopada 2024, na način da se sa zk.č.br. 4399/22 k.o. Podbablje briše pravo vlasništva upisano za korist tuženika HRVATIN GUDELJ, iz Gornjeg Podbablja, OIB: 83632267897, DR. ANTE STARČEVIĆA 60, pod Z-1555/2025 i pod Z-2191/2025 sa GUDELJ DANIJELE, OIB: 51925067240, IVANA PAVLA DRUGOG 2, PODBABLJE GORNJE, PODBABLJE, te se nalaže uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja na način da se upiše pravo vlasništva nekretnine zk.č.br. 4399/22 k.o. Podbablje za korist tužitelja MARIJAN-a GUDELJ-a, iz Gornjeg Podbablja, OIB: 95845587971, DR. ANTE STARČEVIĆA 60.

IV. Tuženici su dužni nadoknaditi Tužitelju prouzročeni parnični trošak."

II/ Nalaže se tužitelju Marijanu Gudelju naknaditi I-tuženiku Hrvatinu Gudelju i II-tuženici Danijeli Gudelj trošak parničnog postupka u iznosu od 2.218,75 eura u roku od 15 dana.

III/ Odbija se preostali dio zahtjeva I-tuženika Hrvatina Gudelja i II-tuženice Danijele Gudelj za naknadom troška parničnog postupka u iznosu od 516,25 eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je s I-tuženikom Hrvatinom Gudeljom sklopio kao darovatelj Ugovor o darovanju 05. listopada 2024. ali da je prilikom sklapanja predmetnog ugovora zbog jako lošeg zdravstvenog stanja bio u bitnoj zabludi u pogledu predmeta darovanja jer je mislio da I-tuženiku koji je njegov sin daruje susjednu nekretninu (označenu kao k.č. 4399/3 k.o. Podbablje), a ne dio nekretnine označene kao k.č. 4399/7 k.o. Podbablje.

1.1. Naime, to stoga jer je prethodno već raspolagao tim dijelom nekretnine na način da je prodao dio nekretnine koji obuhvaća i taj dio i to svom unuku Josipu Gudelju 27. listopada 2022. Osim toga, ističe i da nije bilo prave predaje u posjed predmetne nekretnine pa da stoga zakon nalaže posebnu formu koja u konkretnom slučaju nedostaje, što ugovor čini ništetnim. Pored navedenog, ukazuje da je I-tuženik Hrvatin Gudelj nekretninu koja je bila predmet darovanja darovao dalje svojoj supruzi II-tuženici Danijeli Gudelj, pa kako je time raspolagao tuđom imovinom, ukazuje da je taj ugovor ništetan.

1.2. Slijedom navedenog, tužitelj tužbenim zahtjevom traži da se Ugovor o darovanju sklopljen između njega i I-tuženika od 05. listopada 2024. poništi, da se utvrdi ništetnim Ugovor o darovanju sklopljen između tuženika 03. travnja 2025., kao i da se odredi brisanje zemljišnoknjižnog stanja nastalog temeljem navedena dva ugovora, time da postavlja i eventualno kumulirani zahtjev prema kojem traži da se utvrdi ništetnim Ugovor o darovanju od 05. listopada 2024., a uz to sve traži i naknadu troškova parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava tužbu i tužbeni zahtjev. Naime, ukazuju da je tužitelj bio samo slabije pokretan te da to nikako nije moglo biti od utjecaja na njegovu sposobnost za shvaćanje što je predmet ugovora pa time nije niti došlo do zablude kod istog. U tom smislu, tuženici navode da je dio predmetne čestice 4399/7 koja je bila predmet ugovora o darovanju od 5. listopada 2024. nakon parcelacije dobila novi broj te se formirala posebna parcela koja označava točno ono što je bio predmet ugovora o darovanju i od tada nosi oznaku 4399/22 te da su tužitelj i I-tuženik zbog toga sklopili i Ugovor o izmjenama i dopunama ugovora o darovanju nekretnina. Što se tiče Ugovora o kupoprodaji od 27. listopada 2022. kojeg tužitelj dostavlja, a za kojeg tvrdi da ga je sklopio s unukom Josipom Gudeljom, tuženik ukazuje da se radi o ništetnom ugovoru jer je iz istog nije razvidan predmet kupoprodaje s obzirom da se navodi 2700 m2 jedne čestice, a da nije naznačeno koji realno izdvojeni dio te čestice je upravo tih 2700 m2. Kako smatra da činidba iz tog ugovora nije određena niti odrediva, ukazuje na ništetnost istog. Osim toga, podredno, ističe i da se taj dio nekretnine ne može preklapati s dijelom nekretnine koja je predmet ugovora o darovanju budući da je u ugovoru o darovanju točno jasno naznačeno na koji realni dio nekretnine se darovanje odnosi, te je ugovoru priložena i skica koja je sastavni dio ugovora, a za razliku od navedenog kupoprodajnog ugovora gdje nigdje nije naznačeno na koji realni dio nekretnine u naravi se odnosi kupoprodaja. S tim uvezi, ističe da kupac iz tog ugovora nikada nije stupio u posjed predmetne nekretnine.

3. Tijekom postupka izvođenja dokaza, sud je izvršio uvid u presliku Ugovora o darovanju nekretnina od 05. listopada 2024., prijepis posjedovnog lista, presliku Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 27. listopada 2022., povijesni prikaz izvatka iz zemljišne knjige za predmetnu nekretninu, presliku Ugovora o izmjenama i dopunama ugovora o darovanju nekretnina od 05. listopada 2024. sklopljen 11. ožujka 2025., a osim navedenog izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Mate Juroša, Marije Gudelj, Marijana Gudelja, Josipa Gudelja i Davora Bubala, te dokaz saslušanjem stranaka, kao i dokaz uviđajem na licu mjesta uz geodetsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Perici Puljiću.

4. Cijeneći rezultate provedenog postupka, kako cjelokupnog tako i svakog pojedinačno, a na osnovi odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine RH br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; nadalje ZPP) ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan, kao i eventualno kumulirani zahtjev.

5. Između stranaka nije sporno da je tužitelj 05. listopada 2024. kao darovatelj sklopio Ugovor o darovanju s I-tuženikom kao daroprimcem, da je predmet ugovora točno određeni dio nekretnine i to čestice 4399/7 označen i u skici geodeta koja je sastavni dio ugovora, da je parcelacijom nakon tog ugovora formirana nova čestica koja odgovara čestici koja je predmet tog ugovora i od tada nosi oznaku 4399/22, pa da su ugovorne strane sklopile zbog toga i Ugovor o izmjenama i dopunama Ugovora o darovanju nekretnine, da je tužitelj 27. listopada 2022. kao prodavatelj sklopio sa svojim unukom Josipom Gudeljom kupoprodajni ugovor u kojem je naznačeno da je predmet ugovora nekretnina površine 2700 m2 koja predstavlja dio čestice 4399/7, a nije sporno između stranaka niti da je I-tuženik kao darovatelj 03. travnja 2025. sklopio ugovor o darovanju sa II-tuženicom u pogledu nekretnine koja je bila predmet ugovora o darovanju od 05. listopada 2024.

6. Između stranaka je sporno je li tužitelj prilikom sklapanja Ugovora od darovanju od 05. listopada 2024. bio u bitnoj zabludi u pogledu predmeta darovanja budući da je sporno je li ranije tužitelj prodao nekretninu koja obuhvaća i dio iz Ugovora od darovanju svom unuku Josipu Gudelju, kao i je li kod predmetnog darovanja došlo do prave predaje u posjed predmetne nekretnine, pa je li time taj ugovor valjan odnosno ništetan, a sporno je i je li ugovor o darovanju od 03. travnja 2025. sklopljen između tuženika valjan budući

da je time raspolagano nekretninom koja je predmet ranijeg ugovora o darovanju od 05. listopada 2024. čija se valjanost osporava.

7. Iz iskaza svjedoka Mate Juroša, I-tuženika Hrvatina Gudelja i II-tuženice Danijele Gudelj, utvrđeno je da je tužitelj Marijan Gudelj ovjerio svoj potpis na ugovor o darovanju kao i na kasnijoj izmjeni i dopuni koja je uslijedila nakon formiranja nove čestice, upravo kod javnog bilježnika Mate Juroša, ovdje svjedoka, te da nije bilo razloga koji bi ukazivali da tužitelj ne razumije značenje onoga što potpisuje ili da bi bio u zabludi oko toga koja je nekretnina predmet darovanja posebno jer je prilog istog bila geodetska skica koja točno označava predmet darovanja. Nadalje, utvrđeno je da je tužitelj na Ugovoru o darovanju ovjerio svoj potpis izvan ureda javnog bilježnika i to u osobnom vozilu kojim ga je dovezao I-tuženik, a da je potpis na izmjeni i dopuni nakon formiranja nove čestice ovjerio u okviru vanjskog uredovanja javnog bilježnika u smislu da je isti došao u tužiteljev dom i na licu mjesta izvršio predmetnu ovjeru potpisa. Za ukazati je da je i iz iskaza ovog svjedoka i tuženika utvrđeno i da su navedene specifičnosti oko mjesta gdje su se izvršile ovjere uzrokovane fizičkom nemogućnošću tužitelja, a ne bilo kakvim psihičkim tegobama, što potvrđuju i svi ostali saslušani svjedoci, pa i sam tuženik.

8. Pored navedenog, iz iskaza I-tuženika i II-tuženika utvrđeno je da je tužitelj prodao unuku nekretninu koja se nalazi pored nekretnine koja je predmet darovanja, dakle, ne radi se o preklapanju, a da i jedna i druga nekretnina imaju pristupni put koji se nalazi u suvlasništvu, te da niti jednom od tuženika nije sporno da tužiteljev unuk, a njihov nećak, gradi kuću i koristi zemljište koje mu je prodano od strane tužitelja.

8.1. Ovaj sud prihvaća iskaze navedenog svjedoka i tuženika kao vjerodostojne jer su isti životni i logični posebno iz razloga jer ovom sudu nije logično da bi tužitelj, koji i prema vlastitom priznanju nije imao psihičkih tegoba, čak dva puta ovjerio svoj potpis u svrhu predmetnog darovanja (najprije Ugovor o darovanju, a kasnije izmjenu i dopunu istog zbog formiranja nove čestice), a da nije imao pravu predodžbu o tome koji je točno dio nekretnine predmet darovanja. To tim više jer je u ugovoru o darovanju točno određen realni dio nekretnine koja je predmet darovanja pri čemu je sastavni dio ugovora i skica geodeta u kojem je točno naznačeno točkama i bojom koji je to dio nekretnine, pa stoga nije realno niti uvjerljivo da bi psihički zdrava osoba mogla biti u zabludi oko toga koji dio nekretnine predstavlja predmet ugovora o darovanju.

8.2. Tu posebno sud uzima u obzir i da je uviđajem na licu mjesta te nalazom i mišljenjem stalnog sudskog vještaka Perice Puljića utvrđeno da se nekretnina koja je predmet spornog darovanja nalazi neposredno uz kuću (i okućnicu) u kojoj tužitelj i živi, što između stranaka i nije sporno, pa je tim više neživotno i nelogično da ne bi imao puno saznanje i svijest o tome koja nekretnina je predmet ugovora o darovanju odnosno koja nekretnina je označena na skici geodeta koja je priložena ugovoru i čini sastavni dio istog.

9. Iz istih razloga iz kojih sud prihvaća kao vjerodostojne iskaze svjedoka Mate Juroša, te I i II-tuženika, sud ne prihvaća kao vjerodostojne iskaze tužitelja, te svjedoka Marije Lončar, Josipa Gudelja i Marijana Gudelja u dijelovima iz kojih bi proizlazilo da se u bilo kojem dijelu preklapa nekretnina koja je bila predmet kupoprodaje između tužitelja i njegovog unuka Josipa Gudelja (ovdje svjedoka), te da bi u tužitelj bio u bitnoj zabludi glede predmeta darovanja.

9.1. Naime, uzevši u obzir navedeno u prethodnim točkama obrazloženja, te kad se ta utvrđenja stave u kontekst da je dva puta ovjeravao svoj potpis kod javnog bilježnika, doista nije realno ni životno da bi tužitelj bio u zabludi svaki od ta dva puta kada bi potpisivao prvi put ugovor, a drugi put izmjenu i dopunu (zbog formiranja posebne čestice prema kvadraturi i dijelu nekretnine iz prvog ugovora).

9.2. Tu je potrebno posebno naglasiti da je predmetna čestica tada označena kao čestica broj 4399/7 imala višestruko veću kvadraturu nego ona koja se navodi u ugovoru o darovanju odnosno u ugovoru o kupoprodaji i to 38227 m2 (list 10 spisa).

9.3. Osim navedenog, postoje i proturječnosti u iskazima navedenih svjedoka s ostalim svjedocima, ali i proturječnosti samima sebi. Naime, supruga tužitelj Marija

Gudelj, a i majka I-tuženika, ističe u svom iskazu da njen suprug uopće nije imao namjeru darovati svom sinu bilo kakvo zemljište jer je isti kupio od susjeda zemljište za gradnju kuće, a za razliku od tvrdnji njenog supruga i ovdje tužitelja koji tvrdi da je mislio darovati svom sinu zemljište, ali ne ono koje se navodi u ugovoru o darovanju. Osim toga, u isto vrijeme navedena svjedokinja ističe da je sukladno običaju u ovom kraju kao znak blagoslova svom sinu, ovdje I-tuženiku, pred svjedocima dala novčiće da gradi kuću upravo na zemljištu koje mu je darovano, pa stoga nije logično zašto bi mu davala blagoslov za gradnju kuće na nekretnini za koju tvrdi da nema nikakvih prava i da mu nije darovana. Isto tako, sam tužitelj u svom iskazu navodi da je mislio da potpisuje svom sinu, ovdje I-tuženiku, dozvolu da može započeti graditi kuću, što je suprotno njegovim tvrdnjama tijekom postupka da je bio u zabludi oko predmeta darovanja. Naime, iz njegovog iskaza proizlazi tvrdnja da je bio u zabludi i oko prirode pravnog posla kojeg je sklopio s tužiteljem, pa upravo ta nekonzistentnost u tvrdnjama ukazuje na nevjerodostojnost njegovih navoda tijekom postupka, a i samog iskaza.

9.4. Pored istaknutog, sud nije prihvatio niti iskaz svjedoka Davora Bubala kao vjerodostojan u dijelu u kojem izražava mišljenje da se u jednom dijelu nekretnine preklapaju. Naime, svjedok je bio geodet koji je izlazio na teren u pogledu navedenih pravnih poslova, ali iskazuje načelno bez konkretnih činjenica koji se tiču ovog spora opravdavajući to činjenicom da su njegovi sinovi također izlazili na teren bez njega, ali u isto vrijeme izražava mišljenje da se u jednom dijelu nekretnine preklapaju.

9.4.1. Naime, svjedoci se ne pozivaju za izražavanje mišljenja nego da sudu daju obavijesti o činjenicama važnim za rješenje spora u smislu odredbe čl. 235. st. 2. ZPP-a, a i neovisno o tome nije logično da ovaj svjedok ima saznanja o preklapanju ukoliko i sam tvrdi da su njegovi sinovi bili na terenu kao zaposlenici geodetskog ureda, tim više jer je iz svih drugih dokaza tijekom postupka utvrđeno da se ne radi o preklapanju nekretnina.

10. Nalazom i mišljenjem stalnog sudskog vještaka Perice Puljića identificirana je nekretnina koja je bila predmet darovanja, kao i pristupni put za tu nekretninu ali i susjednu nekretninu koja je položena zapadno, sjeverozapadno i sjeverno uz ovu nekretninu.

10.1. Sud prihvaća nalaz i mišljenje vještaka kao stručno i objektivno budući da je vještak odgovorio zadatku suda, te stranke nakon dopune vještaka nisu imale prigovora ni primjedbi.

11. Slijedom navedenog, zaključak je ovog suda da u konkretnom slučaju na strani tužitelja nije bilo mana volje u smislu bitne zablude iz odredbe čl. 280. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine RH br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23; dalje: ZOO) a glede predmeta ugovora o darovanju kako to tužitelj tvrdi, pa je stoga njegov tužbeni zahtjev za poništaj tog ugovora neosnovan.

12. Nastavno na istaknuto, samim time što ne postoji razlog za poništaj ugovora o darovanju između tužitelja i I-tuženika, zbog tog razloga ne može biti ništetan niti ugovor o darovanju kojim je I-tuženik nakon toga dalje raspolagao nekretninom darujući istu II-tuženici.

13. Kako tužitelj tvrdi da je Ugovora od darovanju sklopljen između njega i I-tuženika ništetan jer nedostaje potrebna forma s obzirom da nije bilo prave predaje u posjed, za ukazati je da je iz predmetnog ugovora utvrđeno (list 5 – 9 spisa) da je nekretnina predana obdareniku u posjed, a to je utvrđeno i iz fotografija koje prileže nalazu i mišljenju vještaka gdje je vidljivo da su tuženici već započeli građevinske radove na predmetnoj nekretnini.

13.1. S obzirom da je taj ugovor sklopljen u pisanoj formi koja sadržava klauzulu o predaji nekretnine u posjed, te da je utvrđeno da je doista i došlo do prave predaje u posjed, zadovoljen je uvjet forme propisan odredbom čl. 482. st. 1. ZOO-a, te nije bilo potrebe za formom u obliku javnobilježničkog akta ili solemnizacije u smislu odredbe čl. 482. st. 2. ZOO-a.

14. Slijedom svega navedenog, nije osnovan tužbeni zahtjev tužitelja niti eventualno kumulirani zahtjev tužitelja pa je odlučeno kao u izreci pod točkom I.

15. Sud nije smatrao potrebnim izvoditi daljnje dokaze budući da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvar, a osim toga odbijen je dokazni prijedlog tužitelja za saslušanjem Tončija i Stipe Bubala budući da je taj dokazni prijedlog istaknut nakon zaključenja prethodnog postupka u smislu odredbe čl. 299. ZPP-a, a tužitelj nije imao razloga da ne predloži izvođenje tog dokaza u roku do zaključenja prethodnog postupka.

16. Budući da su tuženici u cijelosti uspjeli u sporu, naloženo je tužitelju da mu naknadi trošak parničnog postupka. Tako je temeljem Tbr. 7. – 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 69/93, 87/93, 16/94, 11/96, 91/04, 37/05, 148/09, 142/12, 103/14, 118/14, 37/22 i 126/22; dalje Tarifa) tuženicima dosuđeno po 200,00 eura za sastav odgovora na tužbu, te za zastupanje na ročištima od 02.12.2025., 18.03.2026., 24.03.2026., 04.05.2026., te 02.10.2026., kao i 50,00 eura za zastupanje na ročištu od 17.07.2026., što ukupno s uvećanjem od 10 % zbog zastupanja dvije osobe sukladno Tbr. 40. Tarife iznosi 1.375,00 eura, a kada se na navedeni iznos pridoda PDV-e, dolazi se do iznosa od 1.718,75 eura, a na što je valjalo nadodati trošak predujma plaćenog za vještačenje u iznosu od 500,00 eura, pa je odlučeno kao u izreci pod točkom II.

17. Sud tuženicima nije dosudio zatraženi iznos za zastupanje na ročištu od 17.07.2026. već je za tu radnju dosudio iznos od 50,00 eura budući da se radilo o ročištu koje je odgođeno prije početka raspravljanja u smislu Tbr. 9. Tarife. Osim toga, sud tužiteljima nije dosudio trošak koji se odnosi na sudsku pristojbu na odgovor na tužbu jer tuženici s obzirom na ishod postupka nisu niti u obvezi platiti sudsku pristojbu za odgovor na tužbu, pa je slijedom navedenog odlučeno kao u izreci pod točkom III.

U Imotskom, 29. listopada 2026.

Dokument je elektronički potpisan:
Mate Kukavica
Vrijeme potpisivanja:
29-10-2026
13:32:46

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
2.5.4.97=#0C1156415448522D3130313838353053636373 5
OU=Signature
S=Kukavica
G=Mate
CN=Mate Kukavica

Sudac
Mate Kukavica

Pouka o pravu na žalbu:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, računajući od dana dostave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda županijskom sudu pisanim podneskom u četiri istovjetna primjerka.

Broj zapisa: **9-3088f-62901**

Kontrolni broj: **0c90d-133e4-4d829**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mate Kukavica, O=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.